

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
3. februar 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-562/15	Carrefour Hypermarchés Skal artikel 4, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame, hvorefter »[s]ammenlignende reklame er tilladt [...], når [...] den er ikke vildledende [...], den [på objektiv vis] sammenligner [...] en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse varer eller tjenesteydelser«, fortolkes således, at en prissammenligning af varer kun er lovlig, hvis varerne sælges i butikker af samme format (f.eks. supermarkeder/hypermarkeder) eller samme størrelse?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	08.02.17
C-610/15	Stichting Brein 1) Foretager en administrator af et websted en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i ophavsretsdirektivet, såfremt der ikke findes	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	08.02.17

	beskyttede værker på administratorens websted, men et system [som beskrevet nedenfor i punkt 1-13 og 30], hvorved meta-information om beskyttede værker, der befinder sig på brugernes computere, indekseres og kategoriseres, således at brugerne ved hjælp heraf kan spore og up- og downloade de beskyttede værker? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er der i ophavsretsdirektivets artikel 8, stk. 3, og artikel 11 i håndhævelsesdirektivet hjemmel til at udstede et påbud til en sådan mellemand, som omhandles i disse bestemmelser, såfremt denne mellemand gør det lettere for tredjemand at udføre ophavsretskrænkelser på den måde, der er beskrevet i spørgsmål 1?			
C-283/16	S Indrømmer kapitel IV i [Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT 2009, L 7, s. 1)] (»forordningen om underholdspligt«) en bidragsberettiget, som i en medlemsstat ønsker at fuldbyrde en retsafgørelse, der er opnået i en anden medlemsstat, ret til at indgive en anmodning om fuldbyrdelse direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat? ii) Såfremt spørgsmål i) besvares bekræftende, skal kapitel IV i forordningen om underholdspligt da fortolkes således, at hver medlemsstat har pligt til at indføre en procedure eller ordning, som vil gøre det muligt at anerkende denne rettighed?	Økonomi- og Indenrigsministeriet Børne- og Socialministeriet	Dom	09.02.17
C-585/15	Raffinerie Tirlémontoise 1. Skal artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker, navnlig i lyset af dom af 27. september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 og C-234/10, [EU:C:2012:591]), fortolkes således, at det med henblik på beregning af det gennemsnitlige tab for alle kategorier eksporteret sukker er nødvendigt at dele summen af de faktiske udgifter med summen af de eksporterede mængder, uanset om der reelt er betalt restitution for disse mængder eller ej? 2. Skal artikel 33, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker, navnlig i lyset af dom af 27. september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 og C-234/10, [EU:C:2012:591]), fortolkes således, at de overførsler, der skal tages i betragtning (som kredit- og debitelementer) ved den samlede beregning af produktionsafgifterne, skal beregnes for alle kategorier eksporteret sukker ved at dele summen af de faktiske udgifter med summen af de faktisk eksporterede mængder, uanset om der reelt er betalt restitution for disse mængder eller ej? 3. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er forordning nr. 2267/2000 og nr. 1993/2001 da ugyldige?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.02.17

A-3/15	UDTALELSE 3/15 Har Den Europæiske Union enekompetence til at indgå Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede?	Udenrigsministeriet Kulturministeriet Miljøstyrelsen	Udtalelse	14.02.17
C-555/14	IOS Finance EFC På baggrund af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, artikel 6 og artikel 7, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner: Skal direktivets artikel 7, stk. 2, fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan betinge betalingen af gældens hovedstol med, at der gives afkald på morarenter? Skal direktivets artikel 7, stk. 3, fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan betinge betalingen af gældens hovedstol med, at der gives afkald på inddrivelsesomkostninger? Såfremt de to spørgsmål besvares bekræftende, kan skyldneren, når denne er en ordregivende myndighed, da påberåbe sig partsautonomien for at omgå sin forpligtelse til at betale morarenter og inddrivelsesomkostninger?	Justitsministeriet	Dom	16.02.17
C-219/15	Schmitt Er formålet og intentionen med direktivet, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning af medicinsk udstyr i klasse III, skal gribe ind med henblik på at beskytte alle potentielle patienter og derfor kan hæfte direkte og ubegrænset over for de berørte patienter i tilfælde af culpøs pligtforsømmelse? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning, ved medicinsk udstyr i [org. s. 3] klasse III har en generel pligt til at undersøge produktet eller i hvert fald en undersøgelsespligt, når der konkret er grund til at foretage en sådan? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og kontrol, ved medicinsk udstyr i klasse III har en generel pligt til at gennemse fabrikantens forretningsdokumenter og/eller gennemføre uanmeldte besøg, eller i hvert fald en pligt til at gøre dette, når der konkret er grund til det?	Sundhedsstyrelsen Lægemiddelstyrelsen	Dom	16.02.17
C-552/15	Europa-Kommissionen mod Irland Påstande: — Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at opkræve den fulde registreringsafgift, når en person bosat i Irland registrerer et motorkøretøj, der er leaset eller lejet i en anden medlemsstat, uden at der herved tages hensyn til varigheden af køretøjets anvendelse, når køretøjet hverken i det væsentlige skal anvendes varigt i Irland, eller faktisk anvendes på denne måde, og ved at opstille betingelser for en tilbagebetaling af	Skatteministeriet	GA	16.02.17

	denne afgift, som går ud over, hvad der er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt. — Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-75/16	Menini et Rampanelli – Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2013/11, for så vidt som det heri bestemmes, at direktivet »[ikke berører] direktiv 2008/52«, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke berører de enkelte medlemsstaters mulighed for at gøre mægling obligatorisk udelukkende i de tilfælde, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2013/11, dvs. de i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2013/11 omhandlede tilfælde, aftaleretlige tvister, der opstår i forbindelse med andre aftaler end købs- eller tjenesteydelsesaftaler, samt tvister, som ikke vedrører forbrugere? – Skal artikel 1 [...] i direktiv 2013/11, for så vidt som denne bestemmelse sikrer forbrugerne mulighed for at indgive klager mod erhvervsdrivende til specifikke instanser for alternativ tvistbilæggelse, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national ordning, hvorefter gennemførelse af mægling i en af de i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2013/11 omhandlede tvister er en betingelse for at realitetsbehandle et søgsmål for domstolene anlagt af den part, som anses for forbruger, og under alle omstændigheder for en national ordning, som fastsætter, at den forbruger, som deltager i mæglingen i en af de ovennævnte tvister, skal bruge en advokat og bære de hermed forbundne omkostninger, og ifølge hvilken parten kun har mulighed for at undlade at deltage i mæglingen, såfremt der er berettigede grunde herfor?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.02.17
T-145/16	Rumænien mod Kommissionen Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres delvist. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.02.17
C-641/15	Verwertungsgesellschaft Rundfunk Er kriteriet »mod entré« i artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret opfyldt, hvis – der på de enkelte værelser på et hotel er installeret tv-apparater, og hotelejerer stiller signalet fra forskellige fjernsyns- og radioprogrammer til rådighed gennem disse (»hotelværelses-tv«) og – hotelejerer for benyttelse af værelset (med »hotelværelses-tv«) kræver et vederlag for værelset pr. overnatning, som også omfatter benyttelse af tvapparatet og de fjernsyns- og radioprogrammer, der	Kulturministeriet	Dom	16.02.17

	herigennem er stillet til rådighed?			
C-129/16	Túrkevei Tejtermelő Kft. 1. Er artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og bestemmelserne i direktiv 2004/35/EF om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader til hinder for en national lovgivning, der går videre end princippet om, at forureneren betaler, idet den tillader den administrerende myndighed for miljøbeskyttelse specifikt at pålægge ejeren ansvaret for afhjælpning af miljøskaden, uden at det er nødvendigt først at påvise en årsagssammenhæng mellem den pågældendes (handelselskabets) adfærd og forureningen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og såfremt det, i betragtning af at der er tale om luftforurening, ikke er nødvendigt at afhjælpe miljøskaden, er det da berettiget at pålægge en luftkvalitetsbeskyttelsesbøde under påberåbelse af medlemsstaternes strengere lovgivning som fastsat i artikel 16 i direktiv 2004/35/EF og artikel 193 TEUF, eller kan denne strengere lovgivning heller ikke føre til pålæggelse af en bøde, der udelukkende sanktionerer ejeren, som ikke er ansvarlig for forureningen?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.02.17
Forenede sager T-14/14 og T-87/14	Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	17.02.17